

Medlem flere Gange Ordet om andre Sager, men han havde intet som helst at bemærke om, at den foreslaaede Halvdel skulde være for lidt.

la Cour: Ja, naar den ærede Minister siger, at man kom ind paa et andet Grundlag^m end Skattekommissionens, er jeg fuldstændig enig med ham deri, og det glæder mig egentlig, at den højtærede Minister vil indrømme, at det var Landstinget, der foreslog det ny Grundlag. Det er et Bevis paa, at man fandt, at det Grundlag, Landstinget gav, var bedre end det ældre, som skyldtes Skattekommissionen. Men det, Ministeriet foreslog, var ikke fuldt ud saa godt i sine Konsekvenser som det, der i sin Tid kom fra Landstinget, og det maa blive Ministeriets Sag saa at dømme om, hvad der var det bedste. Naar den højtærede Minister nu siger, at den sidste Skolelov kun er fra 1904, saa er det fuldstændig rigtigt, men det er jo saadan, at man snart bruger en lang Tid til at vinde Erfaringer og snart en kort Tid, og man har i meget kort Tid her vundet den Erfaring, at den Halvdel, som Staten tilskyder, og som man den Gang gik ud fra vilde bidrage til, at Skolefondene ikke saa snart skulde blive nødt til at kræve yderligere Udskrivning fra Kommunerne, er utilstrækkelig, saa Tiden er virkelig inde for Forandringer. — Der sker jo hyppigt et Forlangende om Forøgelse. I Fjor skete det to Gange med 5 Amter, det vil sige en Gang med 2 Amter og en anden Gang med 3 Amter, og i Aar, straks Rigsdagen er traadt sammen, sker det for 3 Amters Vedkommende, at man maa søge Bemyndigelse til en forhøjet Ligning. Jeg synes altsaa, der her foreligger Erfaring for, at det Statstilskud, som man den Gang mente kunde være nok, langtfra er tilstrækkeligt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Ja, det, der skulde kunne vindes Erfaring om, maatte jo være det: Er det et passende Bidrag, Staten yder til Skolefondene ved at paatage sig Halvdelen af Udgifterne, medens Resten udredes af Amtsråds-kredsene og Købstæderne i Forhold til deres Folkemængde, og jeg ser ikke, at

Erfaringerne siden 1904 have fortalt os noget om, at Halvdelen skulde være for lidt og ikke, hvad vi jo den Gang vare enige om, et passende Tilskud fra Statens Side.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Sagen vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Overenskomster vedrørende Ægteskaber, indgaaede for diplomatiske eller konsulære Embedsmænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3123—26.)

Sagen sattes under Forhandling.

Goos: Jeg tror, at det foreliggende Lovforslag maa modtages med Tilfredshed af Tinget. Det forholder sig jo, hvad der ogsaa er udtalt i Anmærkningerne, saaledes, at der nok for Tiden kan stiftes Ægteskaber for fremmede Gesandter og Konsuler her i Landet, men de anerkendes ikke som gyldige efter dansk Ret, og det forholder sig ogsaa saaledes, at der kan gives Bemyndigelse til danske Konsuler i Udlandet til, naar en af Ægtefællerne er dansk, at medvirke ved Afslutning af Ægteskaber paa saadanne Steder, i Udlandet, hvor det findes fornødent; men det hedder udtrykkelig i Loven af 19. Februar 1892, at Konsulen skal tilkendegive Parterne, at den danske Stat ikke kan give noget Tilsagn om, at Ægteskabet vil blive anset for gyldigt andetsteds, og skulde det være Konsulen bekendt, at Ægteskabet ikke vil blive anset for gyldigt paa det Sted, hvor det indgaaes, skal han gøre Parterne opmærksom derpaa. Dette, at et Ægteskab, som indgaaes i en eller anden Stat,